

Gubbväldet består

Fler kvinnor i politiken garanterar inte jämställd maktfördelning. Många kommuner har en auktoritär, hierarkisk och patriarkal maktmodell med stor makt hos kommunstyrelsens ordförande. För kvinnor har det handlat om att finna sig tillrätta i manliga strukturer.

Exemplet Norrköping: I början på 2000-talet introducerades en ny ledarstil. Den politiska ledningen blev mer jämställd, kommunstyrelsens vice ordförande, en kvinna, tilläts ta ansvar på ett nytt sätt. Men då uppfattade många att politikerna hade blivit svagare och de manliga tjänstemännen starkare.

– En mjuk, lyssnande och förhandlingsinriktad ledarstil känns inte igen och leder till otrygghet och osäkerhet, konstaterar forskaren Micael Nilsson i Linköping. Vår bild av makten bygger på en manlig logik.

Är det detta som spökar, när socialdemokraternas första kvinnliga partiledare ska granskas? I en reklamsnutt inför [Studio Ett den 3 mars](#), omnämndes Mona Sahlin som "svag... osynlig" och "orkar hon?"

Sahlin har en uttalat "ny ledarstil som inte pekar med hela handen". Hur ställer sig journalistkåren, partimedlemmarna och kritikerna inför detta? Gör hon ett dåligt jobb, eller håller hon inte måttet? Det "mått" för makt som vi är vana vid.

Maria Wallin